

[Holmberg.]

nu, men nu er det ligesom med modsat for- tegn. De, der dengang blev ramt, var af naturlige grunde ikke tilfredse. Til gengæld tager vi nu en fordel fra nogle og giver til andre. Så kan vi selvfølgelig sige, at der lige- som er balance nu: dengang protesterede nogle, nu går andre ind for det. Vi kan i og for sig beklage, at afgifterne ændres en gang imellem. Men hvis det viser sig i praksis, at de bestemmelser, vi dengang vedtog, er for- kerte, er det naturligt, at vi prøver at lave dem om, og det er det, vi nu er ved at gøre.

Vi må ganske åbent erkende, at ved at varevogne fra 2.000 til 3.000 kg fik pålagt 50 pct. personvognsafgift, mens vogne over 3.000 kg slap fri, skete der virkelig en for- vridning af købene. Det er forståeligt, at nogle købte en større varevogn, end de måske havde brug for. Vi er nødt til at er- kende, at det betød en ekstra valutaudgift, og at det også kunne betyde, at transportom- kostningerne blev større, og det er sådanne betragtninger, der har ligget til grund for de overvejelser, der nu har ført med sig, at vi foreslår ændringer.

Jeg finder det ikke rimeligt at gennemgå de mange ændringsforslag og de tanker, vi har haft herom, ikke mindst fordi de nu er gennemgået af hr. Egon Jensen og delvis også af hr. Erik Hansen (Vejle amt), og des- uden fremgår det af betænkningen, som vi må formode man har læst. Men jeg må ind- rømme, at om det, vi nu er havnet ved, de 40 pct. på varevogne mellem 2 og 3 t — altså en nedsættelse af den nuværende be- skatning — og 4.000 kr. på varevogne mel- lem 3 og 4 t, er det helt rigtige, mener jeg vi skal overveje endnu en gang. Jeg mener også, vi skal have god tid dertil i udvalget, som fortsætter at arbejde mellem anden og tredje behandling.

Vi er i udvalget enige om det meste. Det eneste, vi knap har været enige om, er, om man på de såkaldte papegøjevogne skal have lov at sætte ruder i siderne uden afgift, eller om vi skal vente noget længere med at gøre det gratis. Færdselssikkerhedsmæssigt

er der ingen tvivl om, at det er forkert med de blændede ruder, og der kommer da heller ikke flere af disse vogne, som vi måske al- drig skulle have haft.

Endelig må jeg erkende, at jeg knap nok har forstået socialdemokratiets og SF's stil- ling. De, der har købt en personvogn af egen fri vilje og betalt fuld afgift, bliver da ikke dårligere stillet af, at naboen nu åbenbart bliver lidt bedre stillet. De, der dengang købte en papegøjevogn, kunne da ikke vide, at der senere ville komme forslag om æn- dringer. Men det er ligesom det med skatten om igen: som regel er det ikke éns egen skat, der er for stor, men naboen, der er for lille. Oppositionen har dog ikke mere at have sin modstand i, end at den ikke har stillet æn- dringsforslag.

Jeg kan, som jeg sagde, på venstres vegne anbefale, at vi stort set følger de nu foreslå- ede regler, men jeg mener, det er rigtigt at vende tilbage til en drøftelse af visse enkelt- heder i udvalget.

I øvrigt kan vi godt, som hr. Egon Jensen var inde på, være lidt i tvivl om, hvorvidt det egentlig er første eller anden behandling. De ændringsforslag, vi nu kommer med, er i realiteten ikke stillet af finansministeren. Han har overladt til os i udvalget at ud- forme dem, og det er naturligvis også det nemmeste for ministeren, selv om det ikke er almindelig parlamentarisk praksis. Men det kan være, det er en god form. Jeg vil i alle tilfælde håbe, at vi har fundet eller fin- der frem til det rigtige. Reelt er det lovfor- slag, vi her drøfter, imidlertid til første be- handling.

Dagmar Andreassen: Selv om det er et lov- forslag om en forenklet indregistreringspro- cedure, er det ikke den problematik, der har voldt de største kvaler, men derimod spørgsmålet om, hvordan man igen skulle skabe ligestilling mellem de forskellige bil- mærkers varevogne. Det har vist sig, at vi lavede en konkurrenceforvridning, da vi afskaffede papegøjepladeordningen og ind- førte halv personvognsafgift af biler op til 3 t.